ज०म० नतृणेह्मीत्यादि। न तृणेह्मि न मारयामि इति कृत्वा तृहिहि सिहिंसायां श्नम् तृणहइम् अयं लोकोमां निष्पराक्रमं निर्व्वीर्य्यं विन्ते विचारयति विदविचारणइत्यस्मादात्मनेपदिनः श्नम् अल्लोपः एवमुक्तेन प्रकारेण वदन् दाशरथिः धनुषा शरं। अपृणक् पृणक्ति स्म पृचीसंपर्के लङि श्नम् हल्ङ्यादिलोपः कुत्वं इति श्नम् विकरणनिदर्शनं॥ ३९॥

भ० नतृणेह्मीत्यादि। कथमेवं प्रवृत्तिरित्याह अहं न तृणेह्मि न हन्मि इति कृत्वा मनसीत्यर्थात् अयं लोकः मां निष्पराक्रमं विन्ते विचारयति तेन मे पत्न्यपहारो वृत्तइति भावः धौविदङ् मीमांसे नणोन्नेऽणौ तृहधहिंसे तृहइण्पिद्धस्ते इति नणइण् ऋकारात् णत्वं दाशरथीरामएवं वदन् धनुषा शरं अपृणक् युनक्ति स्म पृच्धीच्सम्पर्के हसङ्ग्यादिसेरिति दिलोपः च्वङिति कङ् ऋतोणत्वं शृणाति हिनस्तीति शरोऽनन्तः तालव्यादिः दन्त्यादिरप्यस्ति चित्रपुङ्खः शरः सरइति त्रिकाण्डशेषः। इति नशब्दाधिकारः॥ ३९॥

अथ प्रकीर्णकाः।

न्यवर्त्तयत्सुमित्राभूस्तं चिकीर्षुं जगत्क्षयं। ऐक्षे तामाश्रमादाराद्गिरिकल्पं पतत्रिणं॥ ४०॥

ज०म० इतः प्रकीर्णकश्लोकानाह। न्यवर्त्तयदित्यादि। तं रामं जगत्क्षयं चिकीर्षुं कर्त्तुमिच्छं सुमित्राभूर्लक्ष्मणोन्यवर्त्तयत् निवर्त्तितवान् भ्रातः अलं कोपेन त्वया सार्द्धं कः संग्रामे युद्धं दातुं समर्थः